

PRZEPELNION (1) *part praet pass pf*

N sg m (praed) przepelni(o)n.

Sł stp brak, Cn: przepelniony, Linde XVIII w. s.v. przepelnić.

Zbyt, nadmiernie wypelniony; mensura summa labra excedens Cn: A tak gdy żołądek bywa przepelnion, tedy żyły one zatkaią fie złą wilgotnością, ktora do mozgu wstępuiąc obraża GlabGad B3v.

Synonim: przelany.

Cf PRZEPELNIC

LWil